

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Milan Mikan

Konstrukce prostorových kvadratických transformací z daných podmínek

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 58 (1929), No. 1-2, 70--73

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108916>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1929

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Konstrukce prostorových kvadratických transformací z daných podmínek.

Napsal Dr. Milan Mikan.

Jsou-li dány hlavní body O_1, O_2 Cremonovy příbuznosti (22) prostorů Σ_1, Σ_2 a 4 družiny ${}^1A_1, {}^1A_2, {}^2A_1, {}^2A_2, {}^3A_1, {}^3A_2, {}^4A_1, {}^4A_2$, je tím stanovena kollineace prostorových svazků (O_1) koll. (O_2) a prostorová kubika k^3 jakožto geometrické místo průsečíků kollineárních paprsků. Jsou-li (při souměrnosti Σ_1, Σ_2) ony 4 družiny nahrazeny 4^{mi} ze 6^{ti} koincidencí ${}^iA_1 \equiv {}^iA_2$, prochází jimi k^3 . Útvary tyto značí v obou případech 18 podmínek. Je-li dán hlavní kužel n. př. K_1 , je tím stanoven již také kužel K_2 , což jest 5 podmínek a dalšími třemi n. př. hlavní rovinou κ_1 je proto dán konečný počet transformací. Pokud jsou již hlavní kužele dány, neliší se v podstatě úvahy, jsou-li dány družiny nebo stejný počet koincidencí; nechat iA značí tudíž v následujících úvahách buďto družinu nebo koincidenci.

Dáno-li: $O_1, O_2, {}^1A, K_1, \kappa_1$, přísluší rovině ${}^1\alpha_1 \equiv ({}^1A_1, {}^3A_1, {}^4A_1)$ kvadrika ${}^1\alpha_2$ a rovině ${}^2\alpha_1 \equiv ({}^2A_1, {}^3A_1, {}^4A_1)$ kvadrika ${}^2\alpha_2$; označme $({}^1\alpha_1, \kappa_1) \equiv {}^1a$, $({}^2\alpha_1, \kappa_1) \equiv {}^2a$, $({}^1a, O_1) \equiv {}^1\beta_1$, $({}^2a, O_1) \equiv {}^2\beta_1$ a sestrojme ${}^1\beta_2(O_2)$ koll. ${}^1\beta_1(O_1)$, ${}^2\beta_2(O_2)$ koll. ${}^2\beta_1(O_1)$. Promítneme všechny útvary prostoru Σ_2 z bodu O_2 do libovolné roviny ϑ a označme na př. průmět bodu ${}^1A_2 \dots {}^1A_2'$ atd., průsek $(K_2, \vartheta) \equiv K'_2, {}^1\beta_2, {}^2\beta_2$ protínají K_2 po dvou přímkách, jejichž stopy na rovině ϑ jsou resp. ${}^1M'{}^1N', {}^2M'{}^2N', \overline{{}^1M'{}^1N'} \equiv {}^1b', \overline{{}^2M'{}^2N'} \equiv {}^2b'$. Tyto spojnice protínají se na ${}^3A_2'{}^4A_2'$, v bodě ${}^34B'$, kdež ${}^34B' O_2$ koll. ${}^34A O_1$, je-li ${}^34A \equiv (\kappa_1, {}^3A, {}^4A)$. Na př. bod ${}^1M'$ je průmětem jistého bodu 1M v $({}^1A_2, {}^3A_2, {}^4A_2)$, ${}^1b'$ přímky 1b v $({}^1A_2, {}^3A_2, {}^4A_2)$ atd.

${}^1\beta_2, {}^2\beta_2$ jsou tečnými rovinami kvadrik resp. ${}^1\alpha_2, {}^2\alpha_2$ v O_2 , 1L budiž průsek ${}^1\alpha_2, ({}^1A_2, {}^3A_2, {}^4A_2)$ a prochází body ${}^1A_2, {}^3A_2, {}^4A_2, {}^1M'{}^1N'$, 2L průsek ${}^2\alpha_2, ({}^2A_2, {}^3A_2, {}^4A_2)$ a prochází body ${}^2A_2, {}^3A_2, {}^4A_2, {}^2M'{}^2N'$; ${}^1L, {}^2L$ jsou jejich průměty. ${}^1L, {}^2L$ protínají K_2 každá ještě po dvou bodech resp. ${}^1P{}^1Q, {}^2P{}^2Q$, jichž spojnice ${}^1P{}^1Q \equiv {}^1c, {}^2P{}^2Q \equiv {}^2c$ protínají se na ${}^3A, {}^4A$ v bodě 34C , což dokážeme takto:

Kuželosečky ${}^1L'$ a $({}^3A, {}^4A + {}^1M'{}^1N')$ určují svazek 1S , z jehož základních bodů ${}^1M'{}^1N'$ leží na K_2 , pročež kuželosečky svazku 1S protínají K_2 v družinách involuce o středu ${}^34C'$ na ${}^3A_2', {}^4A_2'$, k nimž náleží i družina ${}^1P'{}^1Q'$. Totéž platí o analogickém svazku 2S a o středu příslušné involuce ${}^34C''$. Body ${}^3A_2', {}^4A_2', {}^1P'{}^1Q'$ určují svazek kuželoseček, k němuž náleží ${}^2L'$, protínající K_2 .

v družině ${}^2M' {}^2N'$ involuce o středu ${}^3B'$, obsahující i družinu ${}^1M' {}^1N'$, t. j. 6 bodů ${}^1N'$, ${}^1M'$, ${}^3A_2'$, ${}^4A_2'$, ${}^2P'$, ${}^2Q'$ leží na téže kuželosečce, obsažené také ve svazku 1S , pročež ${}^2P' {}^2Q'$ prochází též bodem ${}^3C' \equiv {}^3C''$, průmětem bodu 3C na ${}^3A {}^4A$; 1c , 2c leží v téže rovině κ_2 jakožto hlavní v Σ_2 .

$O_1, O_2, {}^{1/4}A, K_1, \kappa_1$ stanoví jednoznačně transformaci $(\Sigma_1 \Sigma_2)$.

Označme průsečíky $({}^3A_2' {}^4A_2' \cdot K_2') \equiv {}^34D, {}^34E$. Bod ${}^34C'$ (a tím i 34C) závisí toliko na kuželosečce K_2' a na poloze bodů ${}^3A_2', {}^4A_2', {}^34B'$, nikoli však na poloze paprsků ${}^1b', {}^2b'$. Posouvá-li se ${}^34B'$ po ${}^2A_2', {}^4A_2'$ dostáváme projektivitu řad $({}^34B', \dots) \overline{\wedge} ({}^34C', \dots)$ kteráž je involucí; označme ji 34I . Není třeba, dán-li ${}^34B'$, konstruovati kuželosečku n. př. 1L , neboť na jejím tvaru ${}^34C'$ nezávisí. Stačí, prochází-li tato kuželosečka body ${}^3A_2' {}^4A_2'$ a protíná-li K_2' ve čtyřech bodech tak, že spojnice dvou z nich prochází bodem ${}^34B'$; spojnice druhých dvou prochází bodem ${}^34C'$. Vedme tudíž bodem ${}^34B'$ libovolně sečnu ${}^1N' {}^1M'$ a proložme body ${}^1N' {}^1M' {}^3A_2' {}^4A_2'$ jednu z degenerovaných kuželoseček, na př. $({}^1N' {}^3A_2' + {}^1M' {}^4A_2')$. Tato protíná K_2' v bodech ${}^1P' {}^1Q'$, jichž spojnice stanoví ${}^34C'$. V involuci 34I jsou obsaženy též družiny ${}^3A_2', {}^4A_2'; {}^34D', {}^34E'$.

Budiž na př. $\vartheta \equiv ({}^1A_2 {}^3A_2 {}^4A_2)$, $K_2' \equiv (K_2 \cdot \vartheta)$. Na stranách $\Delta {}^1A_2 {}^3A_2 {}^4A_2$ leží body ${}^34B, {}^{13}B, {}^{14}B$. Analogické body bychom dostali na ostatních hranách čtyřstěnu ${}^1A_2 {}^2A_2 {}^3A_2 {}^4A_2$, kdyby ϑ byla některou jinou jeho stěnou. Skupiny $O_1 {}^1A_1 {}^2A_1 {}^3A_1 {}^4A_1$, $O_2 {}^1A_2 {}^2A_2 {}^3A_2 {}^4A_2$ stanoví prostorovou kollineaci, ve které jsou body na př. ${}^34A, {}^34B$ sdruženy, atd. Proto, poněvadž všech 6 bodů ${}^{ik}A$ leží v téže rovině κ_1 , leží též všech 6 bodů ${}^{ik}B$ v téže rovině κ_2 . V rovině na př. ϑ vznikají na stranách $\Delta {}^1A_2 {}^3A_2 {}^4A_2$ tři involuce ${}^34I, {}^{13}I, {}^{14}I$, v nichž vrcholy ${}^{1/3}{}^iA_2$ jsou sdruženy. Zvolme na př. 34B v průsečíku ${}^3A_2 {}^4A_2 \cdot {}^{13}E {}^{14}E$. Potom příslušný bod 34C je v průsečíku se spojnicí ${}^{13}D {}^{14}D$. Proto také bodům ${}^34B, {}^{13}E, {}^{14}E$ na jedné přímce přísluší ${}^34C, {}^{13}D, {}^{14}D$ též na téže přímce, t. j. involuce ${}^34I, {}^{13}I, {}^{14}I$ jsou vázané.*) Obdobné involuce vzniknou v ostatních stěnách čtyřstěnu. Proto na př. ${}^34C, {}^{13}C, {}^{14}C$ leží na téže přímce, leží-li ${}^34B, {}^{13}B, {}^{14}B$ na téže přímce a leží-li 6 bodů ${}^{1/k}{}^i{}^{ik}B$ v téže rovině κ_2 , leží 6 bodů ${}^{1/k}{}^i{}^{ik}C$ v téže rovině κ_2 ; ${}^{1/k}{}^i{}^{ik}A$ jsou rovnocenné pro konstrukci na str. 1, 2.

Prochází-li κ_1 jedním z bodů iA_1 , prochází κ_2 bodem iA_2 a κ_2 je jeho protější stěnou ve čtyřstěnu ${}^1A_2 {}^2A_2 {}^3A_2 {}^4A_2$. Všem ∞^2 rovinám κ_1 svazku $({}^iA_1)$ odpovídá tato stěna jakožto κ_2 . Prochází-li κ_1 jednou hranou prvního čtyřstěnu, prochází κ_2 hranou mimoběžnou k příslušné hraně druhého tetraedru. Tentokrát každé rovině κ_1 přísluší každá z rovin κ_2 a je opět ∞^3 přidružená. Konečně, prochází-li κ_1 třemi vrcholy prvního čtyřstěnu, prochází κ_2 protějším vrcholem druhého. Pokaždé však transformace

*) R. Sturm: Die Lehre von den geom. Verwandtschaften, I., str. 101—105.

degeneruje, poněvadž bodu cA_1 přísluší kromě iA_2 též O_2 , tudíž celý paprsek $\overline{{}^iA_2O_2}$.

Tvoří-li roviny κ_1 svazek o obecně položené ose p , tvoří κ_2^I svazek o ose p^I a protínají strany $\Delta^1A_2^3A_2^4A_2$ v perspektivních řadách ${}^{13}B, \dots \overline{{}^{14}B}, \dots \overline{{}^{34}B}, \dots$. Řady bodů ${}^{13}c, \dots {}^{14}c, \dots {}^{34}c, \dots$ jsou projektivní. Obecně nejsou perspektivní, neboť kdyby na př. 1A_2 byl samodružný jakožto ${}^{13}C, {}^{14}C$, procházela by rovina κ_2^I přímkou ${}^3A_2^4A_2$; t. j. toliko, protíná-li $p^3A_1^4A_1$. Stopy rovin κ_2 obalují tudíž v rovině $({}^1A_2^3A_2^4A_2)$ kuželosečku R^{134} , dotýkající se stran $\Delta^1A_2^3A_2^4A_2$. Dotyčný bod se stranou na př. ${}^3A_1^4A_1$ je v involuci ${}^{34}I$ sdružený s průsečíkem s rovinou $(p^I \cdot {}^1A_2)$. V rovině na př. $({}^2A_2^3A_2^4A_2)$ dostáváme obdobnou kuželosečku R^{234} , jejíž dotyčný bod s ${}^2A_1^4A_1$ je v ${}^{34}I$ přidružen průsečíku s rovinou $(q \cdot {}^2A_2)$. Dotyčné body obou kuželoseček by splývaly, kdyby p^I protínala hranu $\overline{{}^1A_2^2A_2}$, t. j. p hranu $\overline{{}^1A_1^2A_1}$; obecně se od sebe liší. Roviny κ_2 , příslušné rovinám κ_1 svazku o ose p dotýkají se čtyř kuželoseček; stačí, uvažujeme-li dvě z nich: *Roviny κ_2 příslušné rovinám κ_1 svazku o ose p obalují rozvinutelnou plochu 3^{ti} třídy.*

∞^3 transformací daných podmínkami $O_1, O_2, {}^{1/4}{}^iA, K_1$ nazýváme čtyřprvkovou soustavou. Vyměníme-li prvek 4A za prvek 5A , dostáváme druhou soustavu čtářprvkovou. Rovinám κ_1 svazku o ose p přísluší v první soustavě torsus 3^{ti} třídy ${}^4I^3$ rovin κ_2 , v druhé soustavě obdobný torsus ${}^5I^3$. Každá společná tečná rovina obou ploch jakožto κ_1 přísluší v obou soustavách téže rovině svazku (p) jakožto κ_2 . Tyto společné tečné roviny jsou — poněvadž oba torsy obalují touž kuželosečku R^{123} — celkem 4. Jim přísluší 4 roviny κ_1 svazku (p) .

Roviny κ_1, κ_2 pětiprvkové soustavy dané útvary $O_1, O_2, {}^{1/5}{}^iA, K$ obalují dvě (nerozvinutelné) plochy 4te třídy Π_1^4, Π_2^4 a jsou jednoznačně přidruženy.

Protíná-li p na př. $\overline{{}^1A_1^2A_1}$, protíná p^I $\overline{{}^1A_2^2A_2}$ a kuželosečka vyřatá stopami rovin κ_2 soustavy čtyřprvkové v rovině $({}^1A_2^2A_2^3A_2)$ degeneruje ve svazek paprskový (kromě 3A_2). Roviny κ_2 soustavy ${}^{1/4}{}^iA$ obalují kužel kvadratický, obdobně i při soustavě $({}^1A^2A^3A^5A)$, tyto dva kužele mají kromě roviny $({}^1A_2^2A_2^3A_2)$ společné 3 roviny tečné a bodem M (sdruženým v ${}^{12}I$ k bodu $(p^I \cdot \overline{{}^1A_2^2A_2})$) procházejí 3 roviny κ_2 , jimž ve svazku (p) přísluší 3 roviny κ_1 . Tyto 3 dvojice κ_1, κ_2 vyhovují pětiprvkové soustavě ${}^{1/5}{}^iA$, kdežto rovině ${}^1A_2^2A_2^3A_2$ jakožto κ_2 přísluší jednak rovina (p^4A_1) , jednak (p^5A_1) v obou soustavách čtyřprvkových. Čtvrtá tečná rovina plochy π_1^4 přímkou p jakožto rovina κ_1 je $(p^1A_1^2A_1)$, jí přísluší jakožto κ_2 rovina $({}^3A_2^4A_2^5A_2)$. Proto hrana $\overline{{}^1A_1^2A_1}$ je jednoduchou površkou plochy π_1^4 , neboť každá rovina κ_1 , procházející touto hranou, je jednoduchou tečnou rovinou.

V obou prostorech 10 spojnic prvků ${}^{1/5}{}^iA$ jsou jednoduchými površkami ploch resp. Π_1^4, Π_2^4 .

Leží-li přímka p v rovině $(^1A_1^2A_1^3A_1)$, leží p^I v $(^1A_2^2A_2^3A_2)$, roviny κ_2 tvoří v obou čtyřprvkových soustavách dva navzájem projektivní svazky, v nichž příslušné roviny κ_2 odpovídají téže rovině κ_1 . Přímkou p procházejí 2 tečné roviny plochy Π_1^4 (obdobně pro Π_2^4), kromě (dvojnásobné) roviny $(^1A_1^2A_1^3A_1)$.

V obou prostorech 10 rovin určených vždy třemi z prvků $1/5^4A$ jsou dvojnásobnými tečnými rovinami ploch Π_1^4, Π_2^4 .

Vyměníme-li prvek 5A za 6A , dostáváme obdobnou soustavu pětiprvkovou a obě mají vždy čtyřstěn $1/4^4A$ společný. K oběma jsou příslušné 2 plochy Π_1^4 a dvě Π_2^4 , z nichž každé dvě mají vždy 6 hran společného čtyřstěnu. Zbývá torsus 10^{66} třídy Γ_1^{10} , resp. Γ_2^{10} . Na úplném „proniku“ (*) obou ploch je každá stěna společného čtyřstěnu čtyřnásobnou, na části „proniku“ tvořené 6^{ti} hranami čtyřstěnu trojnásobnou, proto na torsu je jednoduchou.

Hlavní roviny šestiprvkového systému $1/6^4A$ obalují torsy resp. $\Gamma_1^{10}, \Gamma_2^{10}$, z nichž každý má 20 jednoduchých rovin tečných, stanných vždy třemi z prvků. Tečné roviny obou torsů jsou jednoznačně přidruzeny.

Připojme družinu B_1B_2 jakožto 7mo podmínku: Dostaneme celkem po třech plochách Π_1^4 resp. Π_2^4 . Vždy 3 plochy mají celkem 64 tečných rovin společných, z nichž v každé stěně společného čtyřstěnu ($1/4^4A$) je 2 . 2 . 2 rovin ztotožněno, celkem 4 . 8 = 32. Kromě toho jsou roviny promítající vždy 6 hran čtyřstěnu z bodů resp. B_1, B_2 na prvních dvou plochách jednoduchými, na třetí ploše dvojnásobnými, celkem 2 . 6 = 12. Zbývá 20 rovin, 6 koincidencí a 1 družina, nebo 7 družin (kromě O_1, O_2, K) stanoví 20 transformací.

(Nebo: Torsus Γ_1^{10} má s třetí plochou Π_1^4 společné 4 roviny, jež jsou na něm jednoduchými, na Π_1^4 dvojnásobnými, celkem 8, 12 rovin promítajících z bodů resp. ${}^5A, {}^6A$ 6 hran čtyřstěnu ($1/4^4A$) jsou jednoduchými na Γ_1^{10} i na Π_1^4 . Zbývá 40 — 8 — 12 = 20 rovin).

*

La construction des transformations quadratiques de l'espace, satisfaisant à des conditions données.

(Extrait de l'article précédent.)

Étant donnés: les deux points principaux, quatre couples de points ou quatre points unis, les cônes principaux et un plan principal, la transformation de Cremona, quadratique dans les deux sens, de l'espace est déterminée d'une manière univoque. Les plans principaux de toutes les transformations quadratiques, données par les points principaux, par cinq couples de points ou par autant de points unis et par les cônes principaux, enveloppent deux surfaces de la 4e classe; ces plans enveloppent deux torsos de la 10e classe, si six couples (ou six points unis) sont donnés; enfin, sept couples déterminent 20 transformations.

*) Ve smyslu duálním.